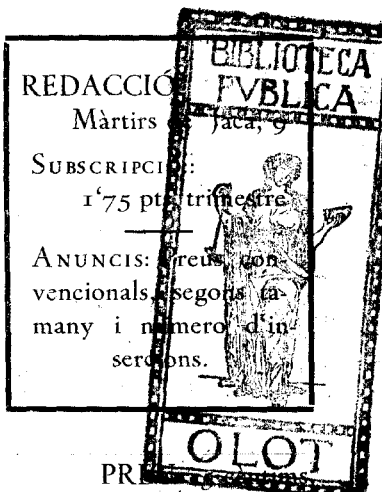

GUERRA

ANY I - NÚMERO 9

OLOT, 11 D'AGOST DEL 1934

PR

EDITORIAL

Fa vint anys de la Guerra Europea

per

J. M. MIR MAS DE XEXÁS

Tots els comentaris de la premsa, tant a la de les urbs com a la de les comarques, rutllen a l'entorn del vintè aniversari de la conflagració europea que devastà viles i ciutats, arrasà sembrats i collites i portà a la tomba—com aquell que no diu res— a més d'una dotzena de milions d'éssers humans que inútilment defensaren unes pàtries i uns ideals els més oposats.

Vint anys són ben pocs, tanmateix, si els posem davant per davant de les seculars gestes històriques; però si després d'aquests vint anys hi afegim els perills que corre la Humanitat de retrobar-se en uns episodis, no ja semblants, sinó pitjors i més sagnants encara, aleshores potser si que veurem ben clara i ben roent la importància que té per a tots nosaltres el recordar, amb una mica de reflexió seriosa, els darrers dies de juliol i les primeres jornades d'agost de l'any 1914.

El cert és això; que en tot aquest temps de relativa Pau s'ha palesat la impotència i la inutilitat d'una institució pacifista, com és la benemèrita Societat de les Nacions, la qual s'ha vist vexada i burlada sovint per una sèrie d'atropells i de trontollaments, a més a més de les infraccions als que hom havia arribat a qualificar pactes internacionals. Ultra les altes i baixes que, per qualsevol futesa, s'han registrat a la S. de les N., els conflictes del Chaco i el de l'imperialisme bèl·lic del Japó a la Manxúria — ambdós produïts per recels intestins de domini i de raciologia— han estat els crancs dolorosos que més han anorreat els alts poders de les solemniais sessions diplomàtiques dels Consells celebrats a Ginebra.

Per altra part, el feixisme a Itàlia i el nacional-socialisme a Alemanya —que ben garbellats no representen altra cosa que la deificació de Mussolini i de Hitler— han subvertit els ideals de democràcia i de progrés, destornillant i desequilibrant a molts Estats i Nacions en llurs règims liberals. L'Àustria mateixa ha esdevingut el punt neuràlgic d'aquest estat de coses a que ens han portat les esmentades dictadures. L'assassinat de Dollfuss pel nazisme germànic, i la mort del Mariscal Hindenburg, — que representava l'esperit de Bismark—, han acabat d'emboirar la possibilitat d'una treva de pau i de tolerància entre els homes de bona voluntat.

Ens temem de que els baluards aixecats pel pacifisme d'Enri Barbusse, Romain Rolland i Einstein, no puguin resistir massa l'embranchida furiosa i esglaiadora que reemprenen els quatre genets de l'Apocalipsis.

Cal, però, no perdre l'esperança i convé que tots els ciutadans humanitaris apuntalem amb bons i cívics materials les muralles que han de resguardar la Pau dels homes i de les nacions.

Que cada ú de nosaltres esdevingui un nou missioner de la Pau. Mentre pensem i reflexionem les misèries que ens portaria una nova Guerra mundial.

Contrastos edificants

per JOSEP FABREGA I POU

Amb motiu de la mort violenta del Cancellier austriac Adolf Dollfuss, s'ha aixecat un clam de protesta, més o menys sincer, en els medis conservadors—capitalistes—d'arreu d'Europa, i fins en els que refusen tota violència sistemàtica.

El modern sistema de «liquidar» destorbs a cent per hora, emprat fa alguns anys a Itàlia en la persona de Mateotti i d'altres companys; el practicat en el mes de juny darrer en la imperial República Germànica, que costà la vida a dotzenes d'antics amics del dictador Hitler, pel sol fet de constituir una probable competència o qui sap si un entrebanc als seus plans maquiavèlics, cada dia més incontinguts; i el que fa pocs dies hem vist realitzat a Viena, han tingut la virtut de commoure molta gent; solament que quan el segrestament i assassinat del patriota diputat italià, el clam de protesta sorgí, únicament, de consciències liberals, sense que els capitalistes i conservadors d'ahir, progenitors directes dels sense cor d'avui, haguessin aixecat la veu per a blasmar aquell monstruós i abominable crim.

La gent conservadora, d'ànima rancuniosa, no solament no protestà d'aquell fet criminal executat amb vituperable premeditació pel fascio italià, si que sens dubte— com de costum — l'aplaudí en el seu fur intern.

Aquesta conducta dels elements conservadors, tan brutals com porucs, podria tenir, no obstant, la seva explicació. La que no la pot tenir per equilibris que es facin, és la de la Cúria Romana i el Papat, en aquella ocasió pretèrita, ni en la observada en la rescent tragèdia vienesa.

Quan el crim Mateotti, de cap sector de l'Església catòlico-romana, sorgí la més lleu protesta. Ni es mogué la tiara, ni s'alçà cap bàcul, ni es llançà cap encíclica, ni la més minsa pastoral fou predicada condemnant o repudiant aquell acte

criminós. Els Caps visibles de l'Església catòlico-romana que pretenen i afirmen ésser els representants directes de Jesús i la Terra, no digueren un sol mot. Per quin motiu? Per dos ben evidents, representatius de la seva habitual manera d'actuar i obrar. Mateotti, era no solament liberal, si que republicà-socialista, bon amic dels obrers i d'esperit independent, insubjecte a tota mena de prejudicis religiosos. Era considerat, doncs, un enemic declarat de l'Església i per tal no calia que aquesta i els seus prínceps i sacerdots s'hi encaparressin, ni menys s'entretinguessin recordar aquella màxima de Jesús: «estimeu-se els uns als altres», ni aquella altra «ajudeu els perseguits per la Justícia» i més decididament de la injustícia, diem nosaltres. El diputat italià no era fill submís de l'Església, i per més que Jesús no feu distincions entre els homes en dictar aquelles màximes, els Caps de la Cúria romana solen fer-les sempre i les feren segurament amb gust intern, tal volta sàdics, en aquella ocasió.

L'altre motiu: la por disfressada de «prudència curialesca», o bé l'afany de treure profit de totes les situacions. Calia no enemistar-se amb el Dictador. Aquest podria pertorbar les seves beatífiques digestions, o premiar el seu silenci o qui sap si complicitat. Precisava, doncs, emmudir, que ja vindria la recompensa... El tractat o pacte de Letran n'és la prova més eloqüent.

Ara, la mort del petit Dictador austriac, tan petit de cos com d'esperit, ha vingut a evidenciar la conducta, gens cristiana, dels directius de l'Església catòlico-romana i les diferències que saben establir entre els homes que res no poden ni volen donar-los, i aquells altres dels quals en poden obtenir *beneficis terrenals* incompatibles amb els celestials, que pretenen defensar.

Fa pocs mesos, el Canceller austriac caigut, — com mereixen caure tots els

tirans,—empès per la por i pels seus sanguinaris instints, emplenà de víctimes els carrers i places de Viena, bombardejà sens pietat la casa de Carl Marx, refugi dels socialistes, metrallà, sabent-ho, edificis ocupats només per dones, vells i criatures, razià, sense que la seva catòlica consciència se'n resentís, tot quant constituïa per ell i els seus futurs victimaris, entrebanc o destorb. Tampoc aquesta vegada l'Església catòlico-romana, deixà sentir la seva veu de protesta, ni tan solament un mot de pietat per les víctimes vilment assassinades. Ha calgut que caigués violentment clivellat l'autor d'aquells crims, per a què la Cúria Romana alcés la seva veu de protesta, i el Cap més sobressortint de l'Església, Pius XIè, que no blasmà la sang obrera vessada criminalment als carrers de Viena, se sentís, ara, commogut i dedicués a la víctima poderosa, el qualificatiu de fill predilecte de l'Església, i fes remarcar ostensiblement que morí cristianament com a fill submís de l'Església catòlica.

La benedicció papal tramesa telegràficament, representa, sinó un escarni, una burla al menys a les doctrines de Jesús, que no establí diferències entre els homes. El Papat la establí quan el crim de Mateotti; i fa pocs mesos quan els carrers de Viena foren bestialment regats amb sang socialista i d'ésser innocents i desvalguts. Llavors callà com un mort. Ara ha caigut el petit tirà, i ell, el pretingut Pare de tots, s'ha sentit commogut i amb la seva benedicció apostòlica ha volgut absoldre'l dels seus crims i obrir-li les portes de la seva mansió celestial.

Per aquest camí, no serà gens estrany veure'l beatificat en algun futur Concili Cardenalici, i la seva petita imatge posada als altars o apareguda a uns rústecs pastorets o a quiscuna donzella histèrica, al fons d'una cova misteriosa o entre un ramat de bous, amb molta llana.

Palamòs, Agost 1934.

ció», i tots els periòdics reaccionaris que defensen el règim caigut, el materialisme i caciquisme en que s'escudaven els seus senyors en la monarquia, estan contra la Llei pel sol fet de que és per Catalunya una era de renovació i llibertat.

Rovira i Virgili, en un article magistral publicat a «La Humanitat», deia que si a Madrid s'han deixat prendre la República, a Catalunya no, i els treballadors del camp diem que si al rest d'Espanya no els interessa una Llei de Contractes de Conreu, a Catalunya si.

Els camperols que amb l'esforç i abnegació arrenquem els fruits de la terra, la més abrupta, tremolant dia i nit pels fenòmens que poden deixar tot d'una sense pa als nostres fills, sense les concessions que aquesta Llei ens reconeix, no podríem ésser lliures. Sense aquesta Llei no hi hauria arribat la República de que fem gala al poble català; hi pul·luraria encara el caciquisme i l'esclavatge d'altres temps. Hauríem de mantenir i abaixar el front davant aquests senyors que volien ésser amos, a més de la terra que treballlem, de nosaltres, de la nostra vida i de la nostra llibertat.

L'epíleg d'aquest conflicte no pot ésser altra cosa que la nostra alliberació. Els conflictes, arreu existents, patentitzen l'afany d'emancipació de la pagesia catalana. El comiat, el pacte de la fam i l'excomunió no fan ja por a ningú. Es confia en la força sindical, en la força d'un Parlament i d'un govern enlairat per nosaltres. La «Lliga», l'esperit de la monarquia, «El Debate», i tots els nostres enemics, res podran contra l'organització i voluntat de tot un poble. L'epíleg d'aquest conflicte forçosament ha d'ésser el reconeixement complet dels drets de la gent del camp, puix ens inspira la força de la raó i la raó de la força.

ESPORTS

FUTBOL

Demà diumenge, dia 12, el primer equip de l'Olot F. C., es desplaçarà a Roda on té concertat un encontre amb el titular de la susdita localitat.

De repetir l'equip local l'actuació de Las Planas no dubtariem pas en augurar la victòria als defensors locals; esperem, emperò, que aquests posaran tot l'entusiasme per tal de conquerir-la.

Al camp de l'Olot tindrà lloc, demà a la tarda; un interessant partit entre el primer equip del Futbol Club de Salt i la Penya Pàtria d'aquesta ciutat. Dit encontre començarà a les 5.

Epíleg d'un conflicte

per PERE LLONGARRIU

Possiblement que mai cap llei no havia tingut més persones a l'expectativa, ni havia despertat més passions, ni s'havien format entorn d'ella tants comentaris com la de Contractes de conreu.

Des de la seva promulgació pel Parlament català fins al Tribunal de Garanties anticonstitucionals on fou portada pel Gpvern Samper, esclau de la Lliga i de l'Institut Català de Sant Isidre que la revocà, perquè aquest Tribunal sols garanteix interessos de la classe evidentment monàrquica, per ésser revotada de nou

pel Parlament Català i posada en vigor mitjançant reglament sotmès a l'opinió pública que ha de dir-hi la darrera paraula, s'hi ha aglomerat tanta literatura que si no coneguèssim de fons la qüestió ens preguntariem: —Quin serà encara l'epíleg d'aquest conflicte?

Entretant aquests grans «amics» de la classe obrera, i de la gent del camp, la Lliga Catalana, fan demagogia escupint i venent-se les llibertats de la nostrà terra; l'eufòric Lerroux fa declaracions bèl·liques; «El Debate», «La Na-

EL CINEMA

Comentaris

Per primera vegada apareixeran, en un mateix film, tres artistes premiats per l'Acadèmia d'Arts i Ciències cinematogràfiques: Norma Shearer, Fredrich March i Charles Laughton. Norma Shearer fou premiada l'any 1929 pel seu paper de dona traïcionada en el film «La Divorciada». Fredrich March ho fou l'any 1932, de resultes del rol de doctor en la cinta «Dr. Jekill and Mr. Hayde», que es presentà al nostre públic amb el títol de «El hombre i el monstruo». En aquest film, Fredrich March, té al seu càrrec el paper de Dr. que arriba a separar l'esperit del bé i el del mal. En aquest film, Fredrich March, ens dóna a conèixer l'extraordinària predisposició que té pels films d'aquesta mena, que són els que li preferim. Aquest jove actor s'havia revelat en «El amor no muere» amb Norma Shearer, i en «Strangers in Love» on encarna rols de doble personalitat. Charles Laughton és el més novell guanya-

Mary Glory i Raimú en una escena de «Carlo Magno»

dor del llorer cinematogràfic que tant costa d'obtenir. L'aconseguí per la interpretació que féu en el film anglès «La vida privada de Enrique VIII», que ha estat un triomf formidable arreu on s'ha presentat. Aquesta pel·lícula, motiu d'aquest comentari, i en la qual apareixen junts aquests tres grans artistes, no té nom, encara, en castellà, però el títol en anglès és «The barrets of Wimpole Strett». Es obra de

Sidney Franklin, preparada als estudis de la Metro Goldwyn Mayer i basada en una obra de Rudolph Besier. No obstant, no és aquesta la primera cinta en la qual Norma i Fredrich apareixen junts al llenç. Ja hem dit que «El amor no muere» havia juntat estels i directors, però llavors cap havia conquerit la glòria, i si això fos poc, ambdós s'havien juntat quan Norma havia anat a New-York amb ganes d'obrir-se lloc en el camp del cinema i Fredrich, empleat en un banc, ho havia deixat tot per a dedicar-se a l'art de Talía. Es separaren per camins diferents i quan el celuloide els uní pel primer film, ambdós havien conquerit ja diners i fama.

Havem vist...

...al Cinema Ideal Park, «Yo soy Susana», film romàntic per Lilian Harvey i Gené Raymond i el passat dimecres «Por el mar viene la ilusión», opereta molt distreta amb Edith Mera, Jacques Catelain i Lucien Baroux, i la sublim creació de Marta Eggerth i Hans Garay «Vuelan mis canciones», opereta sublim que té per tema la simfonia incompleta del gran músic Franz Schubert. Aquest film té per escenari Viena amb la seva cort luxosa i Hongria amb la bellesa de les seves planúries.

...al Teatre Principal vegèrem un film de Carl Laemmle interpretat per Sidney Fox, «Compensación». Completà el programa «Noche de Venganza», i dues cintes còmiques. A. V.

Bon encert el d'aquesta col·lecció, destinada a il·lustrar el nostre públic sobre la vida i els fets dels nostres homes més representatius dintre la política.

El gran ambient polític de casa nostra, l'interès passionant que les nostres masses senten pels homes que li han dut la República i l'Estatut, feia necessària, imprescindible del tot, en la nostra bibliografia la publicació d'una col·lecció com la que comentem.

Les nostres generacions més joves, és a dir, les que s'han format durant el període de la Dictadura i, per tant, no pogueren viure els antecedents dels homes que avui ocupen els càrrecs més destacats de les nostres institucions de govern, seran els qui més profit hauran de treure dels volums d'aquesta col·lecció.

Un altra avantatge encara que aquestes joves generacions trobaran en la sèrie *Homes de la República*, el primer volum de la qual ha aparegut resentiment, és el que aniran profunditzant en la conciença de la història del catalanisme en aquests últims anys, tan pròdigs en esdeveniments i ensenyances.

El primer volum, dedicat a Joan Casanovas, actual president del Parlament català, és degut a la ploma del jove i fort escriptor Ramon Xuriguera, el nom del qual comença a imposar-se en les nostres lletres.

Amb un estil sobri i clar, tal com

correspon a aquesta mena de treballs, Ramon Xuriguera ens traça la biografia de Joan Casanovas, entrat en la política quan encara era ben jove. mèrit ben remarcable si es té en compte que en aquells temps hom no tenia pas massa confiança a les joventuts per a encarregar-los llocs responsables de govern, i més bé

advocat dels obrers, aleshores que tan exposat era l'exercici d'aquesta professió, degut a les amenaces de tota mena i de les quals la barbàrie governant els feia objecte. Casanovas, però, amb vertader menyspreu del perill, sabé imposar-se i complir el seu deure.

Cal remarcar també l'actitud enèrgica de Casanovas quan, en motiu de l'anada del mariscal Joffre a Barcelona, la policia espanyola, en una d'aquelles càrregues que la feren cèlebre, intentà penetrar al Palau de la Generalitat on s'hi havia refugiat la multitud espaordida. Casanovas, al veure que els mossos d'esquadra dubtaven, els dirigí aquestes paraules: —*Si les terceroles no serveixen per a res, trenqueu-les.* Paraules que tingueren la virtut de fer reaccionar als mossos i d'enfrontar—ja aleshores!— la força de Catalunya amb les de l'arbitrarietat: l'opressió.

L'activitat política de Joan Casanovas d'ençà l'adveniment de la República, és de tothom coneguda. Tots sabem el seu pas pels diversos llocs de representació que ha vingut ocupant i com la seva personalitat política s'ha imposat cada dia més arribant a ésser, a l'hora actual, un dels homes de més relleu de l'actual política catalana.

Ramon Xuriguera ha fet amb aquest volum, una obra modèlica dintre el gènere gens fàcil de la biografia.

Llibres nous

per R. PLA I CORAL

CASANOVAS

per Ramon Xuriguera

Col·lecció *Homes de la República*

eren reservats a barbes venerables. encara que amagessin una ridícula buidor.

L'activitat pública de Casanovas va lligada amb els fets més ressonants i emotius de la història política d'abans de la Dictadura i la biografia escrita per Ramon Xuriguera ens el mostra principalment en el temps del terrorisme blanc, en la seva doble condició de polític i

EL PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió municipal ordinària que es celebrà el passat dimarts dia 7 d'agost de 1934

COMENTARI

Les "triquinyueles" del senyor Casademont, una frase llatina i altres coses

Tenim uns regidors—els de la majoria lliguera, naturalment — que ni ploguts del cel.

Tots recordem amb quin gas van fer la propaganda electoral i com penetraren a l'Ajuntament amb aquella entrada de cavall sicilià.

Semblava que ho havien de capgirar tot, de remoure-ho tot, i que els benifets i la gràcia de Déu plourien damunt la Ciutat com un rou providencial i miraci.

Com que tot havia estat dir mal de les esquerres que governaren l'Ajuntament anterior i parlar de mala administració i de qui sap quines accions inconfessables, alguns es van creure que, per virtut de la «Lliga», es descobriren coses grosses a l'Ajuntament i que els esquerrans caurien en un perennal descrèdit.

Però havem esperat tot aquest temps i les sensacionals revelacions encara no s'han fet públiques. Res d'això s'ha pogut mostrar, però en canvi s'ha evidenciat, d'una manera frapant, l'encert i la seriositat en la gestió dels homes que compongueren el primer Ajuntament de la República.

En canvi, la majoria lliguero-carlina no podia pas desinflar-se més ràpidament. Tantes esperances que en ella hi tenien posades els seus amics i ara resulta que n'ha sortit una majoria d'opereta i de per riure. Els qui van tenir la mala hora de votar-la es creien que el qui no era tot un prohò al menys bé arribaria a pronoi, i ja veieu el que n'ha sortit: un regidor (tot un advocat) pel qual les coses de la cultura són «petites triquinyueles»; un ponent de foment al qual se li embossaven les cloaques; un president de finances, — gerent d'un banc! — que no vol posar a l'actiu del pressupost els ingressos d'una finca, i tot un senyor alcalde que no sap quines són les funcions del cap de la guàrdia urbana.

Cada ple municipal és una cosa deliciosa. El públic ja ho ha descobert i això fa que esperi el primer dimarts del mes com els infants esperen l'Epifania. Estem segurs que hi disfruta més que si estigués

contemplant un film de l'Stan Laurel i l'Oliver Hardy. Sobretot quan ha d'intervenir el senyor Casademont. Ah! aleshores és una riälla contínua! Aquest senyor té una manera tan original d'expressar-se, té un concepte tan personal de les coses, que fa que el públic hi disfruti de debó. Sobretot dimarts passat, quan ens digué que la desídia que té en el seu càrrec, que el fet de què Olot tingui o no tingui una Escola Nacional de Paisatge i que els llibres de la Protectora arribin o no arribin, són «petites triquinyueles». Quan es té un concepte de la cultura tant pels núvols no és gens estrany que es faci una carrera d'advocat a empentes i tomballons o es tingui el cap més gros de la raó.

I què direm del nostre senyor alcalde? Ah! el senyor Coll té una manera tan autoritària de dir «silenci!» quan el públic intervé, que ens recorda els ditxosos anys que anàvem a l'escola i el mestre ens reprenia. Només que al senyor Coll ningú no se'l creu i ens sembla que haurà de repartir algunes palmetades. Però abans, li recomanariem que llegís les Ordenances municipals. L'hi fan molta falta.

Però en mig de tanta mediocritat la majoria lliguero-carlina hi té una flor escollidíssima: un regidor que sap llatí. Veus aquí que dimarts passat el senyor Sellas se'ns despenjà amb una frase que ens deixà parats a tots. Llàstima que paraules tan boniques haguessin de relluir en una qüestió tan prosàica i poc olorosa com és la de la peixeteria. *Salus populi suprema lex!* digué el senyor Sellas; «la salut del poble sigui la suprema llei». Però ai, senyor Sellas, si aquesta frase hagués d'aplicar-se amb massa rigor! Vol dir que en nom d'aquesta salut populi podria mantenir-se un dia més en el nostre Ajuntament la flamant majoria lliguero-carlina? Nosaltres que també sabem una mica de llatí i havem fullejat els clàssics, ens plau d'etzivar-ne una altra encara: *stultorum numeri infinitus est.* I sobretot, en el conglomerat que avui, pels nostres pecats, ens administra i governa.

FIBLÓ

Ordre del dia

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Fou acceptada la dimissió presentada per l'Alcalde, senyor Ferran Casabó i Molar, fonamentada en raons de salut i s'elegí per substituir-lo, el senyor Coll.

S'acceptà la proposició del Consell de Govern sobre organització de la Fira d'Olot.

S'efectuaren diverses proposicions, precís i preguntes dels senyors Consellers sobre matèries de l'Administració municipal, que donaren lloc a diversos incidents que comentem apart.

Un regidor model de descuidats

El regidor de Cultura, senyor Casademont, ha demostrat que era un fresc.

En la sessió passada, l'ex-alcalde, senyor Ramon Aubert, a l'interpel·lar-lo sobre una petició feta per l'esmentat senyor a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana de llibres, que havien d'ésser repartits en motiu de la Festa d'Abril, i que després d'estar concedits, acollint la mentada Institució amb simpatia aquella petició, no foren recollits, aquell divertit i a la vegada intel·ligent regidor, feu semblant, com si el portar aquestes coses al Consistori, es perdés el temps parlant de petiteses.

A qualsevol altre que hagués tingut una mica de vergonya i una mica d'amor al càrrec, els colors li haurien pujat a la cara al veure que públicament el tractaven de descuidat, però ell tranquil·let, no recordant-se ja d'haver fet cap petició, no es va ferir en l'amor propi ni presentà la dimissió com altres companys seus.

Per si encara el senyor Casademont no es recorda d'haver escrit aquella carta, ens complavem en transcriure-la.

Diu:

«Senyor Director de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Barcelona.

Distingit senyor: Li prego tingui a bé facilitar algun lot de llibres adequats per a la finalitat d'ésser repartits als alumnes del Grup escolar d'aquesta ciutat, el proper dilluns amb motiu de la celebració de la festa del Llibre.

El proper dissabte passarà pel seu domicili un recader d'Olot al qual li podrà entregar l'esmentat lot de llibres, si és que com espero tenen vostès l'amabilitat de prestar-nos-els, donada la finalitat que es persegueix.

Els regreciem per endavant la finalitat que no dubtem ens concediran, i aprofitem l'avinentesa per a saludar-los afectuosament, Lluís Casademont; (signat).

Olot, 20 abril 1934».

LA SESSIÓ

Dimissió

Abans d'entrar a l'ordre del dia, en el període de precís i preguntes, el senyor

Legares, Conseller Regidor de Foment, presentà la dimissió del seu càrrec fonamentant-se en motiu de molta ocupació. Li fou acceptada.

Informació local i comarcal

PROVEIMENT D'UNA PLAÇA. Rebem l'anunci i les bases del concurs que l'Ajuntament ha decidit fer, per a proveir la plaça de Dipositari de fons municipals, la qual plaça ocupa interinament, amb satisfacció per part de tothom, fa prop d'un any, el nostre bon amic J. M. Mir Mas de Xexàs.

Aquestes bases estan a la disposició de qui pugui interessar.

Es tracta d'un fet que evidencia el fons de *seriositat* que tenen els actuals regidors.

Mentre per una banda anuncien concursos, per l'altra fan antrar per la porta falsa, incorrent en greu responsabilitat, a uns quants funcionaris més, gravant així el pressupost municipal com si es nutris dels aires del cel.

Recordem que en motiu d'una inspecció, un tècnic oficial, informà que a l'Ajuntament hi havia personal suficient, i que si alguna cosa no rutllava era per deficiència d'organització.

Doncs bé, aquest Ajuntament ha cregut que la millor organització era treure al carrer a un funcionari afecte a l'esquerra i nomenar a mitja dotzena de funcionaris nous afectes a la majoria lliguercarlina-monàrquica.

Ja que a ells sembla que això és el millor per a garantir l'inamobilitat dels funcionaris, que ho recordin i que n'acceptin la responsabilitat.

CURSET DE FRANCÈS. Contínua donant-se, a Concentració d'Esquerra Republicana d'aquesta ciutat, el curset de francès que, organitzat per la Joventut d'Esquerra, dona el culte professor de l'Institut Elemental, senyor Francesc González.

Proximament s'hi començarà un curset de geografia catalana que anirà a càrrec del bon amic, l'ex-ministre senyor Miquel Santaló, professor de la Normal de Mestres.

¡Revolució en FOTOGRAFIA!

Sempre de les millors marques

Rodets pel·lícules KODAK i AGFA 6x9 de 8 exposicions ULTRA RAPIDA, a 2'35 pessetes amb revelat comprès.

SERRADELL

Plaça República, 4 OLOT

SECCIÓ REPORTATGE

venent-se postals al preu de 30 cèntims

DENUNCIA. El conceller municipal de Governació, senyor Selles, al rebre dilluns passat, una comissió de veïns que li denunciava un cas d'immoralitat que cometia en la via pública una dona ubriagada, els digué que no podia fer-hi res, perquè això era cosa que corresponia a la policia de la Generalitat. Al enterar-nos-en, ens ha fet molta gràcia, doncs no ens havíem adonat mai, encara que potser sigui així, que la guàrdia urbana a Olot no servia només per a fer bonic.

MOMENT DELICAT

L'ofensiva contra Catalunya, s'extén en tots els fronts, s'anuncien posicions heroiques per part dels propietaris agrícoles, que desprecien ja la tutela de la Lliga Catalana; es tanquen fàbriques amb pretextos fútils, condemnant a la fam milers d'obriers. Catalunya té, però, un govern que vetlla i convé que tothom amb ferma disciplina, estigui a les seves ordres.

Anirem on exigeixi la ridícula posició dels reaccionaris.

Camiseria BENET

Gran assortit en trajos de bany

Merceria BENET

VISITANTS. El dissabte de la setmana passada, estiguéren a Olot un grup de socis del Centre d'Esquerra Republicana del Camp de l'Arpa. Els acompanyava una nodrida representació de la seva secció femenina. Celebrarem que la seva estada per la nostra ciutat els fos agradable.

Així mateix, diumenge passat al matí, de pas per la nostra ciutat, visità el nostre estatge social una secció de les Joventuts d'Esquerra «Estat Català», presidides pel bon amic, el Diputat Dr. Soler i Pla.

MERCERIA: NOVETATS
ESPECIALITAT EN ROBA BLANCA

Mercè Corminola

Gran assortit en mitges de seda
des de 3 pessetes parell

Carrer Sant Ignasi, n.º 3. OLOT
(Travessia Plaça República).

HOMENATGE A MACIÀ. La Comissió de la Joventut d'Esquerra, organitzadora d'aquest homenatge, fa constar la seva satisfacció per l'èxit que ha assolit la seva iniciativa, i ens prega d'assabentar als interessats que l'horari de sortides serà com segueix:

Sortida d'Olot a les dues de la matinada. Sortida de Barcelona a la una de la matinada.

Es prega una màxima puntualitat, per tal de facilitar la bona organització del viatge.

Faustí Villegas

Instal·lacions i reparacions elèctriques
Venda de làmpares de totes classes
i preus.

Presó Vella, 7.

OLOT

ENXUFES. En la sessió del dimarts passat quedà plenament demostrat que el nomenament de Josep Picola Cos, és completament il·legal, ja que no s'hi ha donat publicitat de cap mena. A l'interpelar el senyor Aubert al senyor Coll, alcalde actual, digué aquest que el nomenament estava emparat per la llei, i al demanar que es llegís aquesta, contestà el senyor Secretari que la Llei no deia res; però que el delegat de la Generalitat havia declarat aptes per a desempenyar càrrecs públics a tots els concursants. Des de quan, senyor Alcalde, ha trobat en la llei que, anunciant una plaça administrativa, al no poder adquirir-la un seu favoregut i correligionari, busca la manera d'*enxufar-lo* com pugui? I, per això signà vostè aquell famós full ple de males intencions i prejudicis, parlant d'enxufes? No volia pas dir aquell full que el dia que tinguessin la paella pel mànec, això és el que farien, com estan demostrant?

En el seu dia ja veurem d'on sortiran els cabals per a pagar aquest nou funcionari. Es diu que, al sortir de la sessió, un regidor de la majoria deia: em sembla que l'assessor ens ha amagat l'ou en aquest afer.

Camises, Trajos de Bany, Articles d'estiu
per a senyora, home i nen

CAMISERIA PUJOLAR

ASSEMBLEA. El Sindicat del gremi de l'Alimentació i dependents de comerç en general d'Olot i comarca, prega a tots els afiliats i demés, a l'assemblea general extraordinària, que tindrà lloc al seu estatge social, Plaça Clarà, 11 i 12, demà diumenge, dia 12, a les quatre de la tarda, per a tractar assumptes de molt interès.

CINEMA IDEAL PARK
Demà diumenge, tarda i nit

7
E/TRELLA/
en

CHARLES BICKFORD
RICHARD ARLEN
MARY BRIAN
JEAN HERSHOLT
LOUISE DRESSER
ANDY DEVINE
GEORGE E. STONE

Civismo

LEY, LEY

Rosa de Medianoche
amb Loreta Young - Ricardo Cortez

¡¡Sensacional programa tot sonor!!

Informació local i comarcal

LA CAIXA D'ESTALVI de la Generalitat de Catalunya, ha adquirit en propietat un magnífic immoble al carrer de Fontanella n.º 7, de Barcelona, a l'objecte de traslladar-hi les seves oficines Centrals, segons veiem en un interessant reportatge publicat en la pulcre revista setmanal «Esplai», de Barcelona, corresponent al dia 5 del mes que som.

Ultra una foto del projecte d'instal·lació de les mateixes, conté unes extenses i documentades manifestacions del seu director senyor Arquer, posant de relleu el creixent desenrotlló que va prenent aquesta institució benèfica, i resumint la tasca portada a terme durant els set anys de la seva actuació.

Casa ROVIRA

Slips a 75 cèntims
Trajos de bany, Albarnossos, Sabates,
Gorres, Cinturons.
Sant Esteve, 6 i 10. OLOT

LA I FIRA D'OLOT. Estant fent-se gestions perquè la inauguració de la I Fira d'Olot constitueixi un solemne acte.

El servei d'incendis de dita Fira està assegurat amb aparells de l'acreditada marca «Mata-Focs Biosca».

DE TORN. Durant la vinent setmana estarà de torn la farmàcia del senyor Pelai Màrquez.

Demà estaran oberts els estancs dels carrers Primer de Maig i Proa.

Tintoreria SANCLIMENT

Rentats en sec i a vapor - Colors a la mostra sòlids - Planxat Americà - Desinfecció Mecànica - Dols entregats al moment - Puntualita en els tencàrrecs

Carrer Salvador Seguí, 6 OLOT

COS IRIS. S'ha fixat el dia 10 de setembre per celebrar el Cos Iris organitzat per l'Ajuntament amb la col·laboració de diverses entitats olotines, en el Passeig de Blay, repartint-se 1400 pessetes en premis.

SARDANES. Dijous passat s'efectuà en el Passeig de Blay, l'audició de sardanes originals del Director de l'Escola de Belles Arts, senyor Lu Pasqual, que foren molt concorregudes.

Les audicions de Sardanes organitzades per la vinent setmana, són les següents:

Diumenge dia 12, a les cinc de la tarda, a Sant Roc; Dimarts, dia 14, i dimecres, dia 15, a les deu de la nit, al Passeig de Blay; dimecres dia 15, i dijous

dia 16, a les cinc de la tarda, a Sant Roc; divendres, dia 17, a les deu de la nit, al Passeig de Blay.

Manuel Gas Mañà

Notari

Successor de D. Hermenegild Danés

Lorenzana, 16, 1er.
(Costat autos de Figueres)

OLOT

HORES D'ALCALDIA. L'alcalde, senyor Josep Coll i Martí, ha fixat l'hora d'alcaldia, de sis a set de la tarda.

VISITA. Diumenge passat al matí, de pas per la nostra ciutat, visità el nostre estatge social, una secció de les Joventuts d'Esquerra «Estat Català», presidides pel bon amic, el diputat, Dr. Soler i Pla.

CARTIPÁS MUNICIPAL. El cartipàs municipal ha sofert inesperadament, -perquè val a dir-ho, no hi comptàvem-, una crisi. Han deixat de pertànyer a la Comissió de Govern, els senyors Casabó, que exercia l'Alcaldia, i Legares, Conseller de Foment. No és que hi perdem gran cosa, perquè en lloc seu han estat nomenats, per formar part de la mentada Comissió de Govern, els senyors Descals i Arau.

En motiu d'aquesta nova combinació municipal, el senyor Coll ha passat a exercir l'alcaldia i el senyor Descals la primera tinència.

Ni un ni altre poden aguantar-hi gaire temps, perquè tots dos són incompatibles amb aquests càrrecs. Que facin exàmen de consciència o sinó els en farem fer.

TEATRE PRINCIPAL

Demà diumenge, tarda i nit

Un programa de categoria

ZOMBIE, la legión de los hombres sin alma

per Bela Lugosi i Magde Bellamy

Soy un Vagabundo

per Al Jolson i Magde Evans

LA JUNTA de la Sala Vayreda, invita a tots els artistes que en siguin socis a col·laborar en l'exposició col·lectiva d' pintura i escultura que, com cada any organitza

Cada artista pot portar-hi dues obres. Les mides per les teles, han d'ésser d'un mínim de 40 centímetres i d'un màxim de 120, incloent-hi el marc.

El termini d'admissió finirà el 5 de setembre.

D'haver-hi un nombre excessiu de teles, la Junta es reserva el dret, d'acord amb l'interessat, d'eliminar una de les dues obres aportades.

La Radio-Tècnica

Taller de Reparacions de Radio de totes classes. - Material elèctric

Tècnic: J. FREIXAS CUSCÓ

Bellayre, 24 OLOT

EL PRESIDENT de la Comissió de Governació, participa que fins el dia 15 del que som, seran admeses les notes dels actes que s'hagin d'inserir al programa oficial de les Festes del Tura d'enguany.

BALLS. Demà, diumenge, hi haurà balls a les Societats Centre Obrer i Centre Fontanella, a càrrec de les aplaudides orquestrines Jazz-Americà i Young-Jazz respectivament.

Demà diumenge dia 12, i dimecres dia 15, també hi haurà balls a les Fonts de Sant Roc, a càrrec de l'orquestra, Unió Artística.

J. CASADEMONT

DENTISTA

OLOT Pàrroco Ferrer, 8

COMARCALS

Les Planes

Ultimament, aquest poble va celebrar la seva festa major. Pel senyor Sales, líder de la Lliga, la festa va resultar un desastre, cercava comptar per cobrir les despeses de les festes, a cases que no li gosaven dir que no i que en canvi no podien menjar pa.

Hi ha qui s'ha enfadat amb la Comissió d'aquestes festes perquè es feren a un mig quilòmetre de la població i perquè les sardanes no es tocaren a l'hora.

FARMÀCIA i
PERFUMERIA

LABORATORI
D'ANÀLISIS

ORINA, SANGS, ES-
PUTS, SERO-REACCIÓ
WASSERMAN, ETC.

JOSEP M.^a

LLACH

QUIMIC - FARMACÈUTIC

PLAÇA DE LA REPÚBLICA
MÀRTIRS DE JACA, 1
NOVA SANT ANTONI 12

TELÈFON, 23
OLOT

SANT ESTEVE, 27
OLOT

S
A
S
T
R
E
R
I
A

JAUME
ISERN VIDAL

ELEGANCIA
EN EL TALL

Banc Hispano Colonial

Capital: 40.000.000 de Pessetes
Fons de Reserva: 11.300.169.73 de Pessetes
Domicili social: Rambla, n.º 1
BARCELONA

SUCURSAL D'OLOT:

Plaça de la República, 10 i Alta Maduixa, 5, (interior)
Telèfon 132

AGENCIES URBANES: S U C U R S A L S :

N.º 1. Creu Coberta (Sans) Arenys de Mar, Balaguer,
124. - N.º 2. Plaça Palau, Bellpuig, Calella, Cervera,
4. - N.º 3. Salmeron 111, Figueres, Girona, Hospita-
(G.) - N.º 4. Sant Andreu, let, Igualada, Lleida, Mal-
146 (S. A.) - N.º 5. Pere grat, Manresa, Mataró,
IV, 189 (P. N.) - N.º 6. Moncada, Olot, Reus, Sta.
Ronda de Sant Antoni, 13. Coloma de Farnés, Tarrago-
N.º 7. Mallorca, 547 (Clot) na, Tortosa, Valls, Vendrell,
N.º 9. Ronda St. Pere, 32. Vilafranca del Panadés.

Compra i venda al comptat de tota classe de Valors de contractació corrent - Descompte de Cupons de valors nacionals i estrangers - Canvi de monedes - Emissió de Girs i Lletres de Crèdit per Espanya i Estranger - Negociació de Lletres - Subscripcions a Emprèstits - Comptes corrents a plaç i a la vista - Valors en Custòdia. Prèstecs en Garantia de Valors - Comptes corrents de títols, etc., etc.

Caixa d'Estalvi. Interessos al 3 i 2 ° anyal.

Negociem els cupons venciment 15 del corrent dels deutes amortitzables de l'Estat

MAGATZEMS
DE NOVETATS

CASA
NYERA

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats
¡Preus sense competència!

CARRER DE L'AIGUA, 10
OLOT

Caixa d'Estalvi

de la

Generalitat de Catalunya

Operacions que realitza:

ESTALVI A LA VISTA - ESTALVI A TER-
MINI - COMTES D'ESTALVI - COMPTES DE
CONTRIBUENT.

OFICINES CENTRALS

BARCELONA: Palau de la Generalitat de Catalunya

SUCURSALS

GIRONA - Plaça de l'Oli, 1
TARRAGONA - Apodaca, 3
LLEIDA - Carme, 28
BADALONA - Francesc Layret, 149
IGUALADA - Born, 2
VILANOVA I LA GELTRU - Rambla Macià, 1
S. FELIU DE GUIXOLS - Rambla Antoni Vidal, 35
FALAFRUGELL - Santiago Rusiñol, 9
SOLSONA - Plaça Sant Joan, 7
MASNOU - Prat de la Riba, 1
SANTA COLOMA DE FARNÉS - Plaça de la
República, 4
REUS - Raval Alt de Jesús, 29-31
OLOT - Passeig de Blay, 45 - Telèfon, 131

ESTEVE MOLAS

TRASFI

ARTICLES ELECTRICITAT - LA CASA
MÉS BEN ASSORTIDA EN JOGUINES

RADIO - DISCOS - MUSICA
GRAMÒFONS - FOTOGRAFIA

CLIVILLERS, 21

OLOT

I FIRA D'OLOT

PATROCINADA PER
L'EXCEL·LENTÍSSIM AJUNTAMENT

Del 7 al 16 de setembre 1934
als jardins del Parc (Plaça Clarà)

PER INFORMES:

Sant Esteve, 21 - Telèfon, 39 OLOT

Posem en coneixement dels se-
nyors Industrials i Comerciants
que la inscripció d'Stands que-
darà definitivament tancada el
pròxim dia 20.

La Direcció